

3. Adventná nedeľa A

***Vzchopte sa, nebojte sa, hľa, váš Boh!
On sám príde a spasí vás. (Iz 35,4)***

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 35,1-6a.10

Bude sa radovať vyschnutá zem, zaplesá a rozkvitne púšť. Ako narcis vykvitne, zajasá, zaplesá a radosťou vykrikuje. Bude obdarená nádherou Libanonu, krásou Karmelu a Sáróna. Uvidia slávu Pána a velebu nášho Boha.

Posilňujte ruky zoslabnuté, upevňujte chvejúce sa kolená. Povedzte malomyselným: "Vzchopte sa, nebojte sa! Hľa, váš Boh! Príde odveta, odplata Boha. On sám príde a spasí vás."

Vtedy roztvoria oči slepí a uši hluchých sa otvoria. Ako jeleň skákať bude chromý, jazyk nemého radosťou vykrikuje. A tí, ktorých Pán vykúpil, sa vrátia, s jasotom vojdú na Sion. Večná radosť ovenčí im hlavy, zaplaví ich radosť a veselosť, zmizne bôľ a vzdychanie.

Druhé čítanie

Jakubov list 5,7-10

Bratia a sestry, buďte trpezliví, kým nepríde Pán. Pozrite, aj roľník čaká na vzácnu úrodu zeme, čaká trpezlivo, kým sa jej nedostane jesenného a jarného dažďa. Buďte teda trpezliví aj vy a posilnite si srdcia, lebo Pánov príchod je blízko.

Nesťažujte sa, bratia a sestry, jeden na druhého, aby ste neboli súdení. Hľa, Sudca je predo dvermi. Príkladom v utrpení a trpezlivosti, bratia a sestry, nech sú vám Proroci, ktorí hovorili v mene Pánovom.

Evanjelium

Matúš 11,2-11

Keď sa Ján v žalári dopyčul o Kristových skutkoch, poslal k nemu svojich učeníkov opýtať sa ho: "Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?" Ježiš im odpovedal: "Choďte a oznámte Jánovi, čo počujete hovoriť a čo vidíte: slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa ohlasuje radosná zvesť. A blažený ten, pre koho nie som pohoršením."

Keď odchádzali, začal Ježiš hovoriť zástupom o Jánovi: "Čo ste prišli na púšť? Vidieť trstinu vetrom zmietanú? Alebo čo chcete vidieť? Muža oblečeného do jemných šiat? Tí, čo nosia jemné šaty, bývajú v kráľovských domoch. Teda prečo ste prišli? Vidieť proroka? Áno, hovorím vám, viac ako proroka. Lebo on je ten, o ktorom je napísané: 'Hľa ja posielam svojho posla pred tebou, aby ti pripravil cestu.' – Veru, hovorím vám, spomedzi detí žien nenarodil sa väčší ako Ján Krstiteľ; ale aj ten najposlednejší v nebeskom kráľovstve je väčší ako on."

Na zamyslenie

Vo vnútornej temnote svojej duše a vo vonkajšej temnote väzenia, do ktorého uvrhli Jána Krstiteľa vládcovia, sa ho zmocnili pochybnosti: Mesiáš, ktorého si myslel, že ho spoznal, sa vôbec nespráva ako suverénny sudca nad neveriacimi a bezbožnými. Sprevádzaný neistotou a zmätenosťou, cez poslov kladie Ježišovi otázku: "Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?" (Mt 11,2) Si naozaj ten dlho žiadaný Mesiáš, ten, ktorý nepoužíva žiadne násilie, plný trpezlivosti a milosrdenstva? To je otázka aj Adventu! Táto otázka zaznieva už stáročia tak dnes ako aj vtedy. Si naozaj týmto Mesiášom? Podľa čoho to môžeme spoznať?

My ľudia hľadáme často len povrchne, vidíme len to vonkajšie, vzbudzujúce rozruch, to hlučné. Ján Krstiteľ na púšti a jeho kázanie, hlásanie o blížiacom sa súde, jeho reč, v ktorej si nedával servítku pred ústa, keď hovoril o nesprávnych postojoch (pozri aj evanjelium minulej nedele), tento jeho prejav bol takouto výraznou demonštráciou. Je dobré, že máme takýchto odvážnych ľudí, ktorí napomínajú a sú akýmsi "hlasom na púšti". Ježiš a jeho poslanie však prekonal Jánovu cestu. Čo sa týka Božieho zákona spásy, ten sa nedá merať pozemskými normami. Cesta, po ktorej necháva Boh prichádzať k ľuďom svoje kráľovstvo, nie je cestou morálneho myslenia, ale je to cestou ponuky pre každého človeka a to bez podmienok a bez predbežných zásluh. Tomu zodpovedá aj Ježišova odpoveď na Jánovu otázku plnú pochyb poukázaním na zázraky, ktoré možno vidieť a počuť. Zázraky, to sú znamenia, ktoré sú v protiklade k hlasnému a hroziacemu Jánovmu hlásaniu často celkom malé a nenápadné, podľa ktorých sa dá rozpoznať, že tu koná Boh nemožné. Na to, čo sme vôbec nemysleli, o čom sme sa neodvážili ani snívať, sa stáva skutočnosťou. Sám človek to nemôže dokázať. Preto sú zázraky zároveň znamením pre naplnenie sa prisľúbeného Božieho kráľovstva. Tam, kde sa ľudia spoliehajú na Boha, s dôverou v to, že On môže uzdraviť ich rany a utíšiť ich prastaré túžby, tam sa stávajú slobodnými v ich telesno-duševnej celosti.

Vieme sa – v dnešnú nedeľu radosti "gaudete" – z toho aj tešiť? Využívame tento adventný predprípravný čas na to, aby sme v nás pestovali túto dôveru v Boha alebo podľa neme omylu, že len my sami musíme všetko urobiť, dokonca dosiahnuť sami alebo morálnymi "nadľudskými" výkonmi? Má pojem "nebo" naozaj niečo spoločné aj s naším životom? Kde a ako môžeme my sami okúsiť, vidieť a počuť nebo už teraz v našom živote? Preniká naozaj Ježišovo poslanstvo o blížiacom sa Božom kráľovstve naozaj do nášho života? Radosť nemožno prikázať, ale prichádza tam, kde sa ľudia nechajú oslobodiť od vnútorných a vonkajších tlakov, od deprimujúceho a sebaničiaceho preťažovania sa. Radosť prichádza tam, kde možno konkrétne vnímať, cítiť oslobodenie a rozvoj človeka v slobode v kvalitatívne novom spoločenstve medzi Bohom a človekom a medzi človekom a človekom. Keď práve to nie je poslaním Vianoc, tak potom, teda, čo...!?